

ת"פ 55690/06/18 - מדינת ישראל, תביעות ירושלים נגד אלידע יעקב שחר

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 55690-06-18 מדינת ישראל נ' שחר

בפני	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
בעניין:	מדינת ישראל
	תביעות ירושלים
	נגד
	אלידע יעקב שחר
המאשימה	ע"י ב"כ עו"ד רפאל פריג'
הנאשם	

גזר דין

כתב האישום

הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירה של החזקת סכין לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. מעובדות כתב האישום עולה, כי ביום 18.1.2017 לפנות בוקר, עוכב הנאשם במחסום יזום באיזור ירושלים. נמצאה ברכבו סכין, שהושמה מתחת למאפרה, מול מוט ההילוכים סמוך לכסא הנהג.

מהלך הדיון

הצדדים הגיעו להסדר דיוני ללא הסכמה עונשית, לרבות בשאלת ההרשעה או ביטולה, והוסכם על שליחת הנאשם לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר.

תסקיר

מהתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם עולה כי מדובר בצעיר כבן 23, רווק המתגורר עם הוריו. שירות המבחן גולל את קורות חייו של הנאשם, על השינויים השונים שעבר, לרבות מעבר מקומות מגורים, ומורכבות ביחסים במשפחה. הוא סיים 12 שנות לימוד עם בגרות חלקית. הוא אובחן כסובל מבעיות קשב וריכוז, שהשפיעו ומשפיעות על הליכותיו לאורך חייו. למרות כל קשייו הצליח לסיים לימודים פורמאליים, השתלב במכינה קדם צבאית, ולמרות רצונו להתגייס, הדבר לא

התאפשר מחמת אי-התאמה. כיום הוא עובד בתחום האינטרנט. אשר לאחריות לביצוע העבירה שירות המבחן התרשם, כי מדובר בנטילת אחריות חלקית. לדבריו, החזיק בסכין בשל חוסר ביטחון שחש לנוכח מקום מגורי המשפחה בגוש עציון. הוא הביע חרטה על מעשיו אך לדעת שירות המבחן התקשה לרדת לעומק הסיבות לביצוע העבירה. שירות המבחן עמד על מאפייניו של הנאשם ושאיפותיו בחיים והגיע לכלל מסקנה, כי הוא נמצא בתהליך חיובי של ייצוב חייו והסתכלות לעתיד. שירות המבחן מצא כי בשל גילו הצעיר של הנאשם, יש מקום להימנע מהרשעתו, ולצד זאת המליץ על הטלת של"ץ בהיקף 200 שעות.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחד, המאשימה טענה למתחם המתחיל במאסר על תנאי ומסתיים בחודשים ספורים של מאסר שיכול להיות מרוצה בעבודות שירות. המאשימה עתרה להטלת עונש של מאסר על תנאי, קנס והתחייבות. המאשימה סברה, כי לא מתקיימים התנאים המאפשרים ביטול הרשעה, במיוחד לנוכח קיומו של עבר פלילי של הנאשם בעבירות אלימות, רכוש, לרבות החזקת סכין, עוד מהיותו נער (תיקים משנת 2009, הרשעה משנת 2013, התיישנה בשנת 2016).

מאידך, הסניגור עתר לבטל את ההרשעה לנוכח גילו הצעיר של הנאשם, התיישנות עבירותיו הקודמות וביצוע עוד בהיותו נער, תוכניותיו לעתיד ונטילת האחריות, תוך הטלת של"ץ.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - החזקת סכין או אגרופן היא עבירת פשע שהעונש המירבי הקבוע בצדה הוא 5 שנות מאסר. הדבר משקף את החומרה שבה ראה המחוקק עצם החזקתה של סכין שלא למטרה כשרה מחוץ לבית או לחצרים, באשר פוטנציאל הנזק לגוף ולנפש בלתי ניתן לשיעור.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לענין קביעת המתחם: מדובר בעבירה שבנסיבותיה התכנון בה אינו רכיב משמעותי; הנאשם צריך היה לדעת שאסור להחזיק סכין במיוחד לנוכח הרשעה קודמת בגין אותה עבירה ממש; על הנזק הפוטנציאלי מעבירה מסוג זה עמדתי אם כי לא נגרם נזק כלל; הנאשם מסר כי חש היעדר ביטחון אישי על רקע מקום מגורי הוריו, ואפשר להבין זאת אם כי הדבר אינו מצדיק את ביצוע העבירה. שתיקתו בחקירה היא זכותו החוקתית.

מתחם הענישה - מכיוון שלא הייתה מחלוקת לעניין מתחם הענישה, מאמץ את מתחם הענישה שעתרה לו המאשימה - מאסר על תנאי עד חודשי מאסר ספורים בעבודות שירות - והדבר אף משקף את מדיניות הענישה הנוהגת.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: מדובר באדם צעיר מאוד שחווה קשיים לא מעטים בחייו הקצרים יחסית. יחד עם זאת גילה תושיה חריצות והתמדה והגיע להישגים ואין לפגוע בהישגים אליהם הגיע; הוא נטל אחריות למעשיו, וכאמור, ניתן להבין את הסיבה להחזקת הסכין אך לא להצדיקה. עברו הפלילי מהיותו נער הוא כזה שרלבנטי לביצוע העבירה הנוכחית, משום שהורשע בגין אותה עבירה. עם זאת היו בגר, והעבירות התיישנו ולא אזקוף זאת לחובתו.

ביטול הרשעה - בידוע, שעה שנמצא כי נאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו, יש להרשיעו. זהו הכלל. אי-הרשעה הוא היוצא מן הכלל. בע"פ 2083/96 **כתב** נ' **מ"י** (מיום 21.8.1997) קבע בית המשפט העליון כי אי-הרשעה תיתכן בהינתן שני תנאים מצטברים: הראשון, כאשר טיב העבירה מאפשר אי-הרשעה מבחינת שיקולי הענישה ליחיד ולרבים; השני, כאשר הנזק העלול להיגרם לנאשם מעצם הרשעתו הוא קונקרטי ובלתי מידתי בנסיבות העניין. ראו בהקשר זה גם את ע"פ 5985/13 **אבן** נ' **מ"י** (מיום 2.4.2014) בפסקאות 6 ו-7. בעניינו, הנאשם אינו עומד במבחני הלכת כתב, בנסיבות בהן כבר הורשע בעבר באותה עבירה. מעבר לכך, לא הוכח נזק קונקרטי. לכן אינני מבטל את ההרשעה.

המיקום במתחם - יש למקם את הנאשם בתחתית המתחם.

גזירת הדין

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 20 ימי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם את העבירה בה הורשע בתוך 18 חודשים מהיום;
- ב. קנס בסך 1,000 ₪, אשר ישולם עד ליום 1.1.2020 או 5 ימי מאסר תמורתו אם לא ישולם.

יש לשלוח לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ג חשוון תש"פ, 11 נובמבר 2019, במעמד הצדדים.